

Udskriftsdato: 22. februar 2021

KEN nr 9094 af 17/02/2015 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 14-70-00734

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 14-70-00734

Pressenævnets kendelse i sag nr. 14-70-00734

Resumé

Klager utilfreds med måden, hun er skildret på

TV 2 bragte udsendelsen ”Stop nu krigen, mor og far” samt flere artikler på nyhederne.tv2.dk. Klager havde udsendelsen til gennemsyn for faktuelle fejl, men er efterfølgende utilfreds med den måde, hun er skildret på. Pressenævnet finder ingen anledning til at kritisere hverken udsendelsen eller artiklerne.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at afvise at omtale forhold, der for en af deltagerne forekommer centrale.

God presseskik

Det er Pressenævnets opfattelse, at [Klager] har samtykket til at medvirke i en udsendelse, som sætter fokus på familiemedlemmernes indbyrdes konflikter, og at hun dermed har samtykket til, at både hun og hendes børn portrætteres i en meget privat sammenhæng. Deri ligger en åbenbar risiko for, at følsomme og komplicerede familierelationer afdækkes, uden at den medvirkende har en egentlig kontrol over indholdet. Der henvises til afsnittet om redaktørens redigeringsret ovenfor.

Det kan efter parternes oplysninger lægges til grund, at [Klager] har fået forelagt udsendelsen til gennemsyn, og at hun i den forbindelse ikke har haft indsigelser af samme karakter, som hun efterfølgende har tilkendegivet.

Pressenævnet er af den opfattelse, at god presseskik ikke kan anses for at være blevet tilsidesat ved beskrivelsen af familiekonflikten i udsendelsen. Nævnet finder det heller ikke påvist, at TV 2 ved redigeringen af udsendelsen har tilsidesat god presseskik ved ikke at skildre [Klager]s personlige holdninger og meninger i det omfang, hun ønskede. Pressenævnet finder videre, at TV 2 i tilstrækkelig grad har vejledt hende herom ved at oplyse, at hun ved gennemsyn alene har adgang til at rette faktuelle fejl i udsendelsen.

Genmæle

Det følger af medieansvarslovens § 36, stk. 1, at en anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er blevet bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Pressenævnet har lagt til grund, at [Klager] har klaget over den måde, som TV 2 har portrætteret hende i udsendelsen, og at hun ikke har påpeget sådanne faktuelle fejl, at der er grundlag for genmæle.

Generelt om punkt B.8

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt, jf. punkt B.8.

Medier kan afindeksere, dvs. ændre instruksen til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen, anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres, eller helt afpublicere en artikel, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Artiklerne på tv2.dk

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at TV 2 så vidt ses ikke har meddelt [Klager] afslag på at slette, anonymisere eller afindeksere artiklerne på tv2.dk. Pressenævnet har imidlertid lagt til grund, at tv2.dks svarskrift til Pressenævnet må forstås således, at der ville have været meddelt afslag derpå.

Den første artikel

”Forældre i krig: [Datteren]s mor frygter, at far stikker af med hende”.

Det fremgår af TV 2s bemærkninger, at [Klager] ikke har haft artiklen til gennemsyn. TV 2 giver i artiklen alene en introduktion til den forestående udsendelse, og den gengiver kortfattet de centrale konflikter mellem [Klager] og [Faren]. Der ses ikke at foreligge oplysninger om, at det i artiklen omtalte er ukorrekt gengivet. Nævnet finder derfor ikke, at omtalen i artiklen har en sådan karakter, at der er grundlag for at kritisere, at TV 2 har afvist at slette, anonymisere eller afindeksere artiklen.

Den anden artikel

”[Faren] fra Stop Nu Krigen: Derfor kom vi ikke til Mallorca”

Artiklen omhandler i begrænset omfang [Klager], da den i høj grad handler om [Faren]s rejseplaner. Det fremgår af både udsendelsen og [Klager]s egne udsagn, at hun konkret tøvede med at underskrive datterens pas. Henset til, at artiklen ikke indeholder faktuelle fejl i forhold til [Klager], finder nævnet, at der ikke foreligger grundlag for at kritisere, at TV 2 ikke har afindekseret/slettet artiklen.

Den tredje artikel

”[Klager] og [Faren]: Sådan går det i dag”

Artiklen udgør en opfølgning på udsendelsen, hvor [Klager] og [Faren] giver udtryk for, hvordan forældrenes samarbejde efterfølgende har været. Det fremgår af sagens oplysninger, at [Klager] i forbindelse med at artiklen blev hende forelagt gav udtryk for, at artiklen ikke gav anledning til andet end få faktuelle rettelser, hvilket tv2.dk foretog efterfølgende. Nævnet finder på den baggrund, at omtalen i artiklen ikke har en sådan karakter, at der er grundlag for at kritisere, at tv2.dk har afvist at afindeksere artiklen.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over udsendelsen ”Stop nu krigen, mor og far” sendt på TV 2 den 8. oktober 2014, idet hun mener, at god presseskik er tilsidesat. Klagen omfatter endvidere artiklerne ”Forældre i krig: [Lillesøsteren]s mor frygter, at far stikker af med hende”, ”[Klager] og [Faren]: Sådan går det i dag” samt ”[Faren] fra Stop Nu Krigen: Derfor kom vi ikke til Mallorca” bragt den 8. oktober

2014 på nyhederne.tv2.dk. Hun har endvidere anmodet om genmæle samt sletning af udsendelsen, som er tilgængelig på tv2play og artiklerne på nyhederne.tv2.dk.

Sagen er behandlet sammen med sagerne nr. 14-70-00730, [Klager] mod BT, og 14-70-00731, [Klager] mod Ekstra Bladet.

1 Sagsfremstilling

[Klager] har klaget over udsendelsen ”*Stop nu krigen, mor og far*”, hvoraf følgende fremgår:

”*Speak*: Hvert tredje barn i Danmark bliver udsat for en skilsmisse [..]

[*Lillesøsteren*]: Jeg synes det er mærkeligt, at de ikke bare kan tale normalt til hinanden.

Speak: Mange børn bliver fanget i en krig mellem mor og far [..]

[*Datteren*]: Jeg ville gerne have, at de kunne snakke sammen, altså sådan at de kunne finde ud af tingene og lade være med at blive uvenner. [..]

Speak: Deres forældre kan ikke være i samme lokale.

[*Klager*]: Jeg ønsker ikke at være der, når du er der. Længere er den ikke.

Speak: De kan ikke se på hinanden eller tale sammen. [..] De magter ikke at løse konflikterne selv [..] 800 gange om året fører konflikterne til, at Statsforvaltningen fjerner børn fra deres mor eller far [..]

Speak: Nu forsøger vi at hjælpe tre skilsmissemfamilier, før det går så galt [..] Familierne går i terapi hos to af landets førende familierapeuter [..] Findes der en anden vej til at give børnene en bedre barndom?

I dette program skal vi møde søstrene [*Datteren*] og [*Lillesøsteren*]. Deres forældre har været i konstant krig, siden de gik fra hinanden for fem år siden. Nu er kommunen blevet bekymret for børnene. De undersøger, om de skal tvangsfrjerne [*Datteren*] og [*Lillesøsteren*], fordi børnene risikerer at tage skade af forældrenes årelange konflikter. Vi tager til Skanderborg for at møde børnene [..]

[*Lillesøsteren*] er ni år gammel og går i tredje klasse på Skanderborg realskole. Hun bor efter eget ønske lige mange dage hos mor og far [..]

Vært: Hvordan kunne du godt tænke dig, at det var mellem far og mor?

[*Lillesøsteren*]: Hvis jeg helt selv kunne bestemme, så ville jeg gerne have, at de bare kunne snakke almindeligt og så være sammen. Jeg synes, det er mærkeligt, at de ikke bare kan tale normalt til hinanden. Altså bare én gang om ugen, når man skifter. Det synes jeg er mærkeligt. Hvorfor kan man ikke bare tale normalt til hinanden?

Vært: Og når du hører, de er sure på hinanden, hvordan får du det så?

[*Lillesøsteren*]: Jeg får det ikke særlig godt. Jeg bliver bare rigtig ked af det.

Speak: Storesøsteren [*Datteren*] er elleve år gammel. Hun bor ni dage hos sin mor og fem dage hos sin far. [*Datteren*] er så påvirket af sine forældres konflikter, at skolen er bekymret. Hun har meget svært ved at koncentrere sig om undervisningen [..]

Vært: Hvad synes du, der er allermest forvirrende?

[*Datteren*]: Jeg synes det er rigtig forvirrende og mærkeligt, at de ikke kan finde ud af at snakke sammen. Fordi det burde da ikke være et så stort problem.

Vært: Hvordan går det med dig i skolen?

[*Datteren*]: Jeg har stadig ekstremt svært ved at læse, og finde ud af det der dansk. Jeg tror også, at det har noget at gøre med det her. At jeg simpelthen er fuldstændig fyldt op med alt muligt andet end det, jeg skal være fyldt op med.

Vært: Er det på grund af, at far og mor ikke kan finde ud af at enes?

[*Datteren*]: Ja, det er ligesom det, der går i tankerne, når jeg sidder og laver lektier dernede.

Vært: Så hvad ville det allerbedste være for dig?

[Datteren]: Altså selvfølgelig kunne jeg godt tænke mig, at de kunne flytte sammen igen, men det ved jeg, det kunne de aldrig. Men så ville jeg gerne have, at de kunne snakke sammen, og lade være med at blive så uvenner.

Speak: Pigerens far, [Faren], er medejer af et speditjonsfirma i Skanderborg. Hans nye kæreste, Elsa, er flyttet ind med sin datter Freja. Familien er i gang med en større udbygning af huset.

[Faren]: Jeg synes, det er synd for pigerne – hovedsageligt synd for pigerne. Jeg skal nok klare den. Men det er ærgerligt, at hvis pigerne er hos deres mor, må jeg faktisk ikke kontakte dem. De må ikke kontakte mig. De må ikke komme over på besøg. Hvis der er et arrangement i skolen, må jeg ikke troppe op, jeg må ikke komme [..]

Speak: Moren, [Klager], er administrativ medarbejder i en døgninstitution. Hun har boet alene siden bruddet med [Faren].

[Klager]: Der er jo konflikter om stort set alt, altså fordi vi ikke kan blive enige om ting, og fordi vi er så forskellige. [Datteren] har problemer med at tåle gluten og mælk, og det tager jeg hensyn til her, men det bliver der ikke taget hensyn til hos [Faren].

Vært: Har I svært ved at acceptere det hos hinanden? Vil du gerne have, at pigerne skal leve på en bestemt måde, når de er hos [Faren]?

[Klager]: De skifter jo liv fra gang til gang, og det er der ikke noget i vejen med, det er jo vores holdninger og meninger omkring tingene. Men det gør bare, at vi clasher gang på gang, fordi vi er så dybt uenige om tingene.

Speak: [Klager] og [Faren] har givet os aktindsigt i deres omfattende sag. Da de går fra hinanden, bestemmer de, at børnene skal være ni dage hos [Klager] og fem dage hos [Faren]. På grund af [Faren]s høje indkomst, bestemmer statsforvaltningen, at [Faren] skal betale knap 9.000 kr. i bidrag til [Klager].

[Klager]: Det startede jo allerede der i det små, fordi [Faren] ikke ville betale det bidrag, der var blevet fastsat af Statsforvaltningen, og han har hele tiden arbejdet for at få en deleordning, for at slippe for at betale børnebidrag.

[Faren]: Det har påvirket [Klager] så hårdt, at hun har inddraget pigerne i den økonomiske situation. Nu kunne de ikke komme på ferie, fordi far render med det hele, og nu har de ikke råd til noget som helst.

Speak: Over årene sender [Klager] og [Faren] adskillige beskyldninger mod hinanden til statsforvaltningen for at vinde sagen. [Faren] skriver ”begge piger er bange for deres mor”. [Klager] skriver ”hans løgnagtige beskyldninger mod mig bliver mere og mere grove”.

[Klager]: Systemet fodrer skilsmisseforældre med redskaber til at fortsætte kampen i uendelighed. Selvom jeg fik det, som jeg mener er det rigtige, jamen så kan der gå en rum tid, og så kan [Faren] bare starte forfra.

Speak: [Klager] og [Faren]s indbyrdes kommunikation bryder helt sammen. Efterhånden kan de ikke engang skrive mails eller sms'er til hinanden. [Klager] og [Faren] har tidligere fået rådgivning i statsforvaltningen, og de beder nu igen om hjælp. Men statsforvaltningen afgør, at de ikke kan hjælpe familien med konfliktmægling. ”Statsforvaltningen kan ikke tilbyde et forløb her”.

[Faren]: Jeg aner ikke, hvad jeg skal gøre. Det er der ingen, der kan fortælle mig. Jeg har spurgt i statsforvaltningen ”hjælp mig”. Hvad er det, jeg skal gøre? Hvad er det, jeg skal ændre? Vi er bare ikke kommet videre.

Speak: Statsforvaltningen har altså ikke mere hjælp til [Klager], [Faren], [Datteren] og [Lillesøsteren]. Vi vil nu forsøge, om familiens problemer alligevel kan løses. Vi henvender os til psykologerne Peter Mortensen og Ruth Hansen – to af Danmarks mest erfarne familierapeuter.

Ruth Hansen: Statsforvaltningen er jo et primært juridisk system, og når familierne derudover også har været i retssager, så betyder det jo, at det de har været vant til, har været, at skulle være indstillet på at

skulle vinde en sag, at skulle finde argumenter for dem selv og nogle gange mod den anden, fordi det ligger som præmis i systemet.

Peter Mortensen: Hvis man sætter det meget firkantet op, så arbejder vi jo på det modsatte, end hvad man gør i retssystemet. Vi arbejder på, at begge får følelsen af, at der er noget om det jeg siger, det kan den anden også godt høre, og på den baggrund kan vi begynde at forstå hinanden igen.

Speak: [Klager] og [Faren] har sagt ja til et forløb med terapeuterne. Vi får lov til at være til stede og filme. Ifølge terapeuterne er det afgørende, at børnene er med første gang. Det er bare anden gang på fem år, at de alle fire er samlet.

[Klager]: Det er rigtig, rigtig svært at skulle til at åbne op for alt det, der har været de sidste fem år, uden det flyder over.

Ruth Hansen: Selve det at være sammen med mor og far sammen er i sig selv kæmpestort for nogle børn, hvor samarbejdet slet ikke fungerer.

Peter Mortensen: Velkommen indenfor. Hvis I synes, det bliver for mærkeligt at sidde herinde sammen med os, så vi har lavet plads, så I kan sætte jer over i hjørnet og være med jer selv, men bare I stadig er herinde i rummet, så I stadig har mulighed for at høre, hvad vi snakker om. Hvordan er det så at være jer fire sammen i samme stue, og skulle begynde at snakke om de her ting, som har været svære i lang tid?

[Datteren]: Det er spændende.

[Faren]: Jeg tror, jeg kan sige, at jeg nok har det nogenlunde ligesådan. Meget endda. Kan det her lykkes? Sådan lidt en følelse af last shot.

[Klager]: Jeg synes, det er svært. Jeg har ondt i maven over det, og omstændighederne omkring det hele, sådan som det hele har spidset til.

Peter Mortensen: Har du nogen fornemmelse af, hvordan det påvirker dig, at det er svært?

[Klager]: Det påvirker mig jo i sådan en grad, at jeg ikke kan holde ud at være i det samme rum som [Faren].

Peter Mortensen: Er du bange for noget bestemt, eller hvad er der på færde, tror du?

[Klager]: Jeg er skide bange for, at han skal tage børnene fra mig fordi..

Peter Mortensen: Jeg kan se, at du bliver påvirket af det

[Klager]: Ja, meget. Fordi jeg kan se, at det er den vej, det går og har hele tiden følt, at der har hængt en trussel over hovedet, at hvis jeg ikke gjorde, hvad han synes var en god idé, så går jeg da bare til statsforvaltningen, og så må de jo finde ud af, hvad der er rigtigst for vores børn.

Peter Mortensen: Jeg tænkte på, om du også [Faren] kunne sige lidt om den side af det?

[Faren]: Jeg føler bare, at jeg lytter til, hvad de to størrelser fortæller mig, og siger, hvad det er, de gerne ville, og det er svært som far.

Ruth Hansen: Og det du synes, de gentager..

[Faren]: De ønsker lige meget tid ved hver. Punktum. Det har de sagt i halvandet år. Jeg spørger, om vi ikke kan finde en anden løsning.

Ruth Hansen: Altså, det spørger du [Klager] om?

[Faren]: Ja, det er udelukket, og så har jeg kun én mulighed, og det er jo selvfølgelig at søge i statsforvaltningen. Så må jeg nok sige, at siden jeg gjorde det, så har det været meget svært, at vi overhovedet ikke kan kommunikere direkte sammen omkring noget som helst.

Speak: For tre år siden giver [Klager] ugebladet Ude og Hjemme lov til at interviewe [Lillesøsteren] og [Datteren] om det at være skilsmissebørn.

Interviewer: Er I blevet spurgt om, hvad I gerne vil?

[Datteren]: Nej, det er vi ikke, fordi mor hun ved godt, at vi vil være lige mange dage hos hver.

Speak: Da [Faren] hører, at [Lillesøsteren] og [Datteren] vil være lige meget hos far og mor, går han igen til statsforvaltningen.

[Faren]: Lyt til, hvad det er, de ønsker, og respekter det, og så hold de andre ting et andet sted.

Speak: Statsforvaltningen indkalder begge piger til børnesamtaler. [Lillesøsteren] og [Datteren] skal nu fortælle, hvor de gerne vil bo [..]

Speak: Efter børnesamtalerne afgør statsforvaltningen nu, at [Lillesøsteren] og [Datteren] skal i en 7-7 ordning. Loven er indrettet sådan, at [Faren] nu ikke længere skal betale børnepenge til [Klager], da børnene er lige meget hvert sted.

[Klager]: Det betyder, at jeg har en nettoreduktion på lige knap 7.000 om måneden. [Faren], han tjener nok tre gange så meget, end hvad jeg gør. Spørgsmålet er så også, om jeg har råd til at blive boende her, hvor jeg bor, og betyder, at pigerne er nødt til at flytte midt i alt det her.

Peter Mortensen: Hvordan er det for jer hver især, at det bliver så tilspidset jer to i mellem?

[Klager]: Altså, det er jo det sidste jeg tænker på, når jeg lægger mig til at sove, og det første jeg tænker på om morgenen er, hvad skal der nu ske? Hvad sker der nu?

Peter Mortensen: Jeg tænkte på, om du, [Faren], også kan sige noget om, hvordan det påvirker dig?

[Faren]: Jeg tror faktisk, det er ligeså slemt for mig. Når jeg hører, hvad hun siger, er det jo lige den samme situation for mig.

Ruth Hansen: Jeg tænker også lige på én ting mere; hvordan I hver især er tilpas med, at [Datteren] og [Lillesøsteren] så tydeligt finder ud af deres, mens I har siddet her?

[Klager]: Jeg synes jo, at det er fantastisk så hurtigt, de har slappet af omkring, at vi sad sammen, for det er de absolut ikke vant til.

[Faren]: Jeg er heller ikke i tvivl om, at den store hører meget mere, end hvad vi lægger mærke til [..]

Speak: Det er dagen før skolens årlige MGP sangkonkurrence. [Lillesøsteren] skal selv synge og er i fuld gang med at forberede sig [..]

Vært: I morgen skal [Lillesøsteren] jo optræde, og så skulle jeres forældre jo meget gerne komme eller hvad?

[Datteren]: Det tror jeg ikke. Den ene kunne måske godt.

[Lillesøsteren]: Det er kun far, der kommer.

Vært: Hvem har du inviteret?

[Lillesøsteren]: Det kan jeg ikke sige, fordi den jeg er hjemme ved kommer. Jeg vil gerne have begge forældre med, men mor vil ikke være der, når far er der.

Vært: Okay. Hvad tænker du om det?

[Lillesøsteren]: Jeg vil gerne have begge to med, men det kan jeg jo ikke.

Speak: I de fem år [Lillesøsteren] og [Datteren]s forældre har været fra hinanden, har [Klager] aldrig været til et skolearrangement, når [Faren] har børnene. Men i aften har hun tænkt sig at møde op.

[Klager]: Det er [Klager].

Vært: Hej, det er Janus Bakrawi. Hun går på lige om et enkelt nummer, så er det hendes tur. Er det noget, du når?

[Klager]: Nej. Tropper jeg op i dag, så vil [Faren] sandsynligvis tænke ”så gør jeg det samme næste gang, der er et fælles arrangement”, og det er ikke sikkert, at jeg er klar til at håndtere det, så jeg er nødt til at vente, til jeg er sikker på, at jeg kan håndtere det andet også.

Speak: Over de seneste måneder har Skanderborg kommune undersøgt [Lillesøsteren]s og [Datteren]s udvikling. Kommunen er bekymret og overvejer at tvangsfjerne pigerne. Undersøgelsen er ikke slut endnu, og [Datteren]s klasselærer er blevet bedt om en udtalelse [..]

Speak: Skanderborg Kommunes undersøgelse er nu slut. [Faren] og [Klager] har fået et ultimatum. De er nødt til at begynde at samarbejde.

[Faren]: "Børnesocialrådgiveren har vurderet, at [Datteren]s sundhed og udvikling er truet og er bekymret for [Datteren]s trivsel".

[Klager]: "Ligesom det løbende skal vurderes, hvorvidt der er og bliver et anbringelsesgrundlag for børnene på baggrund af forældrenes manglende samarbejde". De truer heri med, at hvis vi ikke ændrer adfærd, så risikerer vi, at de vil tvangsfjerne vores børn. Jeg forstår slet ikke, at det er kommet så vidt, det gør jeg virkelig ikke.

[Faren]: Det er helt voldsomt, ikke? De linjer, der er der er lige, så man får dårlig mave.

Vært: Hvad tænker du om det?

[Faren]: Det er ret alvorligt. Det ville være lidt af en katastrofe [..]

[Lillesøsteren]: Skal man flyve, sejle eller køre derover?

[Datteren]: Man kan nok godt sejle, men det tager nok 1000 år.

[Lillesøsteren]: Far, tror du, at vi kan få mor til at skrive under på mit pas?

[Faren]: Det ved jeg ikke. Det må vi se til.

[Lillesøsteren]: Du ved, jeg elsker at flyve.

Speak: [Faren] er i gang med at arrangere den årlige familietur til Mallorca. Men turen er i fare, idet [Klager] nægter at underskrive et nyt pas til [Lillesøsteren].

[Lillesøsteren]: Min mor gider ikke skrive under, fordi hun ikke vil have, at jeg skal på ferie med far. Det er rigtig irriterende, fordi jeg elsker at flyve, og jeg vil rigtig gerne til Mallorca i sommerferien, og der er man jo nødt til at flyve.

Vært: Skændes de stadig meget, synes du?

[Lillesøsteren]. Ja.

Vært: Så de skændes over passet?

[Lillesøsteren]: Ja.

[Datteren]: Og så er hun også bange for, at min far tager et sted hen, og bliver der sammen med os. Det er i hvert fald det, jeg har fået at vide.

Vært: Hvem har du fået det at vide af?

[Datteren]: Min mor.

Vært: Men sådan, at han skulle blive væk med jer for altid?

[Datteren]: Ja, det var sådan jeg forstod det, men jeg ved jo ikke, om det var noget andet min mor sagde, men det var sådan, jeg forstod det. De siger altid, at den anden ikke kan finde ud af tingene og ikke overholder reglerne,

Vært: Så de kommer til at beskyldes hinanden for alt muligt?

[Datteren]: Ja, og de tror også, at de ikke har gjort noget forkert, men at den anden har gjort det forkert, fordi jeg ved jo godt, at de begge to har gjort noget forkert.

[Faren]: Jeg har altså én ting, som jeg er nødt til at få svar på i dag, og det ved [Klager] også godt, at det er passet.

[Klager]: Er det mig, du spørger?

[Faren]: Ja.

[Klager]: Jeg stoler ikke nok på, at du overholder de aftaler omkring samværet i udlandet. Så jeg er nødt til at have en garanti for, at du kommer tilbage med pigerne efter aftalen.

Ruth Hansen: Vil det være nok for dig, hvis du får [Faren]s ord for det?

[Klager]: Ikke på nuværende tidspunkt. Beklager, men det er det altså ikke.

Peter Mortensen: Hvad skal der så til?

[Klager]: Jamen, det er det, jeg ikke har kunnet finde ud af, fordi – er du i udlandet og vælger du at blive i udlandet, så kan jeg ikke gøre noget.

[Faren]: Det piner de to piger. Det piner dem begge to.

[Klager]: Jamen, [Faren] jeg ved jo ikke, om du kommer tilbage med pigerne. Det er jo det, der er mit store problem.

[Faren]: Altså, [Klager] vi har lige lavet hus om, bygget om, jeg har nyt job, ny familie. Vi har været i Norge for fire år siden, og jeg holdt dig informeret på sms'er konstant.

[Klager]: Ja, du har informeret, men du havde taget én af mine samværsdage, uden at jeg havde accepteret det.

[Faren]: Der er ingen af dem, der kan forstå, hvad det er.

[Klager]: Så kan vi jo begynde at snakke om, hvorfor de ved det overhovedet.

[Faren]: Fordi de ikke kan komme med.

[Klager]: Så kan jeg jo ikke gå videre.

[Faren]: Med hensyn til hvad?

[Klager]: Jamen, jeg har ikke engang råd til at holde ferie med dem.

[Faren]: Men skal det så ikke være en glæde, at de har muligheden for at komme af sted?

[Klager]: Jo, sådan kan man jo også se på det, [Faren], men du har jo gjort hvad som helst for at gøre, at jeg ikke kan.

Ruth Hansen: Jeg kan ikke finde ud af, hvad det er, I har gang i lige nu – om det virkelig er sådan, I vil snakke sammen.

[Faren]: Nej, helst ikke.

Ruth Hansen: Jeg forstår ikke, hvorfor I så ikke stopper det?

[Faren]: Nej, men så hjælp os.

Ruth Hansen: Vi laver faktisk ikke andet end at forsøge at hjælpe jer. Det, der sker lige nu er, at I begge to kritiserer den anden, og den anden forsvarer sig. Men det er rigtig svært, når man er blevet såret og ramt, og det er I blevet i så mange år nu, det er at række hånden ud og anerkende, at sådan som den anden har det.

[Faren]: Men så er der heller ikke noget at gøre, så er jeg nødt til at informere børnene. Altså, jeg kan jo ikke holde det skjult for børnene.

Peter Mortensen: Hele tiden er det her jo hvert jeres valg. Du kan vælge, og du kan vælge, om du vil lade din mistro fylde mest, eller du kan lade din tillid fylde mest. Det er dit valg. Og det er dit valg, om du vil informere pigerne nu, eller om du ikke vil informere dem nu.

[Faren]: Men jeg kan ikke gøre andet.

Peter Mortensen: Det ved jeg ikke. Jeg siger bare, I kan ikke gøre hinanden ansvarlige for de valg, I træffer. Tak for i dag.

Ruth Hansen: Det vi jo ved er, at det tit er gamle historier, som spærrer for, at man kan begynde at se hinanden på en anden måde, og også at der kan blive plads til at se, hvad det er for nogle behov, ens børn har, og hvad det faktisk er, de lider under. Men hvis man er så fyldt med sit eget raseri eller sin egen sårethed, så kan man faktisk ikke leve sig ind i, heller ikke sine børn [..]

[Lillesøsteren]: Jeg mangler jo mit pas, og nu gider mor ikke have, at vi kommer på ferie med far.

[Datteren]: Ja, vi skulle til Mallorca. Og derfor ødelægger de hinandens ferier.

[Lillesøsteren]: Far ødelægger mors, og mor ødelægger fars.

[Datteren]: Ja, og så kommer vi slet ikke på ferie.

[Lillesøsteren]: Det bliver jo sådan set mest ødelagt for os.

[Datteren]: Det gør det jo. Det er jo os, det sådan går ud over [..]

Speak: En konflikt som [Lillesøsteren] og [Datteren] mærker, hver gang de skifter hjem, handler om kosten. Hos deres mor foregår madlavningen udelukkende med glutenfri varer. [Klager] mener, at især [Datteren] får det dårligt af at få gluten.

[Klager]: Hun siger det selv gang på gang ”mor, jeg vil gerne fortsætte med at være gluten- og mælkefri, for jeg kan mærke, at jeg får det bedre af det”. Jeg har forsøgt at sige til hende rigtig mange gange, du skal ikke sige, det er for min skyld. Det er meget nemmere for mig, at du ikke er det. Det her er for din skyld, og jeg gør det så lang tid, du gerne vil det.

Speak: Når børnene skifter til deres far, skifter de samtidig kost. Hos [Faren] får børnene helt normal mad.

[Faren]: [Datteren] giver ikke til mig noget indtryk for noget som helst omkring, at det giver hende nogle problemer. Jeg er næsten ved at sige tværtimod. For når hun er her, så bliver der spist igennem. Og det er alt.

[Klager]: Han mener, at hun skal have lov til at leve som alle andre.

Peter Mortensen: Og vil du så ikke acceptere, at det er [Faren]s valg?

[Klager]: Det er svært for mig at acceptere, at han ikke vil give det en chance, når det er jeg kan mærke den kæmpe forskel, det gør på [Datteren].

Ruth Hansen: Prøv lige nu, om det er muligt for jer at fremkomme med, hvordan I gerne selv vil have det, og lytte til, hvad den anden siger, og så se, hvor I så er [..]

[Klager]: Det gør ondt på mig, at du ikke vil prøve at bestemme, at det er sådan her vi gør i en periode for at mærke, om der er en forskel, give det en chance.

[Faren]: Når du siger de symptomer [Datteren] har, når hun kommer hjem til dig, så har hun de samme, når hun kommer hjem til mig. Og vi vil ikke lytte til det, som [Datteren] egentligt skriger om er ro på, lad mig lade være med at være gidsel i de uenigheder.

[Klager]: Du hører ikke, hvad jeg siger. Du siger, at jeg tillægger det kosten. Det gør jeg også, men jeg tillægger det også det, at vi ikke kan blive enige om tingene.

Peter Mortensen: Noget af det jeg lagde mærke til var faktisk, at I nikkede begge to, mens den anden talte, og det så ud her fra som om I faktisk lyttede til, hvad den anden sagde, og jeg kunne i hvert fald høre i det, at der også i det I siger, er den omsorg, som I begge to har for jeres piger, og det er for mig at se næsten det første møde, I har haft i den tid, vi nu har været sammen [..]

Speak: Ni dage senere skal [Klager] og [Faren] indvie [Datteren] i deres fælles plan. De mødes på neutral grund [..]

[Klager]: Vi er jo sådan set ikke blevet enige om, hvem der skal sige hvad.

[Faren]: Jeg synes, det er fint, at du siger det.

[Klager]: Din far og jeg er blevet enige om, at du skal være gluten- og mælkefri hjemme ved din far også [..]

Speak: Over de kommende måneder går det langsomt fremad i terapien.

[Klager]: Nu forsøger vi på en eller anden måde at bygge en fælles front for at få det til at fungere, og for at undgå, at kommune, statsforvaltning, retten, hvad ved jeg, skal blandes ind i det hele tiden.

Speak: [Klager] og [Faren] får styr på flere ting, som før ville have skabt konflikter.

Ruth Hansen: Og igen er I faktisk enige om, at det er rigtig vigtigt for [Datteren] at vide, hvor hun har jer begge to.

Speak: De er også i stand til at mødes alene og blive enige om et skoleskifte for [Datteren].

Efter de mange fælles beslutninger har [Klager] i dag valgt at skrive under på et nyt pas til [Lillesøsteren].

[Klager]: Jeg giver ham en chance for at vise, at han kan overholde de aftaler i forhold til udlandsrejser og det samvær i udlandet. Jeg tænker jo, hvis vi kan opretholde en fornuftig kommunikation og få os selv ind på sporet uden, at det udvikler sig til nogle kampe igen. Det ville jeg godt kunne leve med.

[Faren]: Vi havde aldrig været der, hvor vi er nu, hvis ikke det var fordi, at I var gået ind i det. Det er jeg meget overbevist om. Vi har nået nogle ting, og det synes jeg er rigtig, rigtig dejligt [..]

Ved du, hvad mor har besluttet sig for?

[Lillesøsteren]: Skrive under på mit pas?

[Faren]: Ja.

[Lillesøsteren]: Jaaa. Skal vi så til Mallorca til sommer?

[Datteren]: Hvorfor gjorde hun det?

[Faren]: Det ved jeg ikke præcis, men jeg kunne forestille mig, at hun har besluttet sig for, at det er altså det bedste, at vi kan følges ad [..]

Speak: I takt med, at terapien gav resultater, valgte Skanderborg kommune ikke at gå videre med sin tvangsfjernelsesansbringelsessag. [Klager] og [Faren] har ikke været i Statsforvaltningen siden.”

Artiklerne på tv2.dk

Den 8. oktober 2014 bragte www.tv2.dk endvidere følgende tre artikler i anledning af udsendelsen: ”Forældre i krig: [Lillesøsteren]s mor frygter, at far stikker af med hende”, ”[Faren] fra Stop Nu Krigen: Derfor kom vi ikke til Mallorca” og ”[Klager] og [Faren]: Sådan går det i dag”.

Den første artikel blev bragt på TV 2 klokken 8.40 med følgende rubrik: ”Forældre i krig: [Lillesøsteren]s mor frygter, at far stikker af med hende”. Af brødteksten fremgår følgende:

”[Faren] vil gerne have sine to døtre, 9-årige [Lillesøsteren] og 11-årige [Datteren], med på sommerferie til Mallorca.

Planerne bliver dog udfordret, da pigernes mor, [Klager], ikke vil skrive under på en ansøgning om et pas til den yngste.

Forældrene blev skilt for fem år siden, og siden er deres kommunikation og samarbejde gået i hårknude. De kan ikke være i samme rum og har flere gange været i Statsforvaltningen for at afgøre konflikter om samvær.

Familien deltager nu i dokumentarserien ’Stop nu krigen, mor og far’, hvor de gør et sidste forsøg på at løse de mange konflikter.

- Min mor gider ikke skrive under, fordi hun ikke vil have, at jeg skal på ferie med min far. Det er rigtig irriterende, for jeg elsker at flyve, og jeg vil rigtig gerne til Mallorca i sommerferien, og der er man jo nødt til at flyve, siger [Lillesøsteren].

Kommune overvejer tvangsfjernelse Både hun og søsteren er dybt involveret i forældrenes konflikt, og det påvirker dem i sådan en grad, at kommunen overvejer at tvangsfjerne dem, hvis ikke forældrene begynder at samarbejde.

- Hun (moren, red.) er bange for, at min far tager et sted hen og bliver der sammen med os, siger [Datteren], der er træt af de evindelige skænderier.

- De tror også, at de ikke har gjort noget forkert, og at den anden har gjort det forkert. Jeg ved jo godt, at de begge to har gjort noget forkert, siger hun.

I programmet deltager hele familien i terapi. Her forsøger de endnu en gang at blive enige om, hvorvidt pigerne må rejse på ferie med deres far.

- Jeg stoler ikke nok på, at du overholder de aftaler, vi laver omkring samvær i udlandet, så jeg er nødt til at have en garanti for, at du kommer tilbage med pigerne som aftalt, siger [Klager].

- Er du i udlandet og vælger at blive i udlandet, så kan jeg jo ikke gøre noget, siger hun.”

Den anden artikel blev bragt klokken 11.39 med følgende rubrik: ”[Faren] fra *Stop Nu Krigen: Derfor kom vi ikke til Mallorca*”.

”[Faren] og de to døtre, [Datteren] og [Lillesøsteren], nåede aldrig til Mallorca. De var hovedpersoner i andet afsnit af TV 2-dokumentaren, ’*Stop nu krigen, mor og far*’. I dokumentaren tøvede pigernes mor, [Klager], med at skrive under på [Lillesøsteren]s pas, fordi hun var nervøs for, at [Faren] ikke ville komme hjem med pigerne. Det endte dog med, at der blev skrevet under. Men alligevel blev det ikke til Mallorca, forklarede [Faren] efterfølgende i en livedebat på tv2.dk. Her svarede han på spørgsmål fra de mange seere og brugere, der var nysgerrige på flere ting. Blandt andet turen til Mallorca:

- Vi var i den situation, at det ikke var muligt, på det tidspunkt hvor [Klager] besluttede sig for at skrive under på passet, der var det ikke muligt, at vi kunne komme ud at flyve på det tidspunkt. Jeg må indrømme, at i marts måned havde jeg ingen forventning om, at vi ville få passet. Og vi havde indstillet os på, at det nok ikke blev til noget, så derfor bestilte vi noget andet for at være sikre på, at vi kunne komme af sted, så derfor tog vi til Frankrig, og der kunne vi køre i bil og skulle ikke bruge pas.

I livedebatten deltog også familieterapeut, Peter Mortensen, der har arbejdet med skilsmisseparrene i alle tre afsnit. Også klummeskribent på tv2.dk, Charlotte Højlund var med og gav sit syn på, hvordan par kan forsones. De kunne dog høre beskeden fra [Faren] om, at der alligevel venter sol til de to døtre:

- Det dejlige er så, at på lørdag, der rejser [Datteren], [Lillesøsteren] og jeg så til Gran Canaria og tager efterårsferien. Og hun glæder sig, ja det gør de begge, rigtig meget.”

Den tredje artikel blev bragt klokken 20.58 med følgende rubrik:

”[Klager] og [Faren]: *Sådan går det i dag*”

”Siden [Klager] og [Faren] gik fra hinanden for snart seks år siden, har de været i konflikt.

De har kæmpet mod hinanden i Statsforvaltningen, der til punkt og prikke har afgjort, hvornår deres to døtre skal være hos deres mor og hos deres far. Døtrene [Datteren] og [Lillesøsteren] har lidt under forældrenes kamp i en sådan grad, at kommunen har overvejet muligheden for at tvangsfjerne dem.

I programmet ’*Stop nu krigen, mor og far*’ deltager hele familien i terapi og forsøger en sidste gang at få konflikterne løst og kommunikationen i gang.

- I starten gik det egentlig fint, vi formåede at lave aftaler, som var utænkelige før. Men så havde vi en konflikt i sommerferien, hvor vi lynhurtigt faldt tilbage i det gamle mønster, siger [Klager].

Selv om deres kontakt kun foregår på mail og udelukkende koordinerer praktiske detaljer, er det dog en klar forbedring, at de overhovedet kommunikerer, mener hun.

- [Datteren] har for eksempel lige fået bøjle på tænderne, og det har vi kunne håndtere på en fornuftig måde og deltage i begge to. Det var næsten utænkeligt før, siger hun.

Hjælp eller retten Også [Faren] oplever, at samarbejdet i dag går bedre, om end fremskridtene ikke er så markante, som han havde håbet.

- Intentionen fra min side var, at vi skulle prøve, om det var muligt at få en større grad af kommunikation, fleksibilitet og samarbejde. Men det magtede vi ikke, siger han.

- Vi lever efter Statsforvaltningens forskrifter til absolut sidste punktum, men der er ro på, der er ikke nogen sager i Statsforvaltningen, og det er konstruktivt, siger han.

Havde de ikke fået hjælp, havde alternativet været, at de havde siddet i en retssal nu, spår han.

Aldrig perlevenner Som situationen er i dag, deltager begge forældre stadig ikke i de samme skolearrangementer, og der er ikke nogen besøg hos far på morens samværsdage og omvendt.

[Faren] har ikke nogen forventning om, at det bliver meget bedre i fremtiden.

- Jeg har givet op. Aftalen er nu, at jeg ikke skal bruge flere kræfter på at forsøge at lave løsninger med [Klager], for vi kommer ikke videre, og jeg bruger enormt meget energi på det, siger han.

[Klager] oplever, at de begge to er blevet mere opmærksomme på, hvad der kan skabe nye konflikter.

- Vi bliver aldrig perlevenner, for vi er så forskellige mennesker, men jeg havde håbet, vi kunne finde et leje, hvor vi alle fire kunne være tilfredse, og at vi kunne finde en fornuftig måde at tackle udfordringer på uden at blande systemet ind i det. Det, synes jeg, til dels er lykkedes, men der ligger et kæmpe arbejde foran os. Der er blevet sagt og skrevet og gjort så meget, og det skal vi have lagt afstand til, siger hun og fortsætter:

- Fra min side skal jeg arbejde med at finde en tillid til [Faren], og til at hans hensigter også er, hvad han giver udtryk for.

Glade piger

Begge forældre er helt enige om, at de to piger har det bedre i dag, end de havde det for et år siden. [Datteren] har skiftet skole, og det har været rigtig positivt.

- Pigerne slapper af og er glade, og det er det vigtigste, siger [Faren].

- [Datteren] er blomstret helt vildt op på alle niveauer. Hun er en helt anden pige, mener han.

Da [Lillesøsteren] og [Datteren] så dokumentaren med deres mor, meddelte de ellers, at de ikke mente, at der var nogen forskel på forældrenes samarbejde før og nu, fortæller [Klager]. De var også begge meget chokerede over at høre, at kommunen havde overvejet en tvangsfjernelse.

- Jeg kan mærke, at der er en anden ro omkring dem, og de er gladere i dag, end de var for et år siden. Men børn lever i nuet og husker måske ikke, hvordan alting var for et år siden, siger [Klager].”

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

[Klager] har navnlig anført, at hun er blevet hængt ud i udsendelsen, og at TV 2 ikke har formået at passe på hende og pigerne i de sårbare og følsomme situationer, de har vist dem i. Udsendelsen er ensidig, udelader afgørende informationer og nuancer og fik ikke det fokus og indhold, som var aftalt på forhånd. [Klager] kritiserer endvidere TV 2 for ikke at have lavet en skriftlig aftale eller kontrakt med hendes vilkår vedrørende deltagelse i udsendelsen.

Da [Klager] sagde ja til at deltage i programmet, var formålet at belyse, hvor dårligt statsforvaltningen, forældreansvarsloven og kommunerne fungerer, når skilsmissemfamilier ikke selv kan finde ud af at løse problemerne. Der skulle indgå et mæglingsforsøg, og ikke terapi, og så skulle en advokat kigge på, om der var begået juridiske fejl i sagerne i Statsforvaltningen og kommunen. Hun ville få lov til at gennemse udsendelsen før offentliggørelse, og få fjernet noget, såfremt det på nogen måde kunne skade pigerne eller hende selv. Intet af dette blev virkelighed. I stedet blev der fokuseret på den personlige tragedie, og hun blev fremstillet som en skrupelløs mor. Kritikken af systemet har fyldt meget få minutter ud af det samle-

de hele, og kan dermed ikke siges at være hovedformålet. Hendes side af sagen er ikke belyst tilstrækkeligt, og udsendelsen er klippet, så tingene bliver taget ud af sammenhæng.

I forbindelse med gennemsynet af udsendelsen, fik hun kun lov til at rette faktuelle fejl, intet andet. Hun var – før hun sagde ja til at deltage – blevet oplyst, at hun ville få mulighed for at fjerne situationer, som hun mente, kunne skade pigerne og hende selv, inden offentliggørelsen. Da optagelserne var slut, blev det vendt til, at hun selvfølgelig ikke havde redigeringsret. Når det anføres, at hun ikke havde kommentarer ved gennemsynet skal dette ses i lyset af, at hun kort forinden havde fået at vide, at hun ikke kunne rette andet end faktuelle fejl.

[Klager] fremhæver herudover en række sekvenser i udsendelsen som eksempler på dårlig presseskik.

I sekvensen om [Datteren]s diæt er [Klager]s udsagn om, at specielt [Datteren] får det dårligt af gluten ikke underbygget af oplysning om hendes uddannelse som ernæringsterapeut, og at hun har fået foretaget prøver hos en anerkendt norsk børnelæge. Det fremstår, som om det bare er en fiks idé, hun har fået.

For så vidt angår udtalelserne fra [Datteren]s klasselærer ønskede [Klager] ligeledes udtalelser fra andre lærere, idet [Datteren] klarer sig fint i alle andre fag end dansk. Og klasselærerens udtalelse om, at [Datteren] kan få ar på sjælen er malplaceret, da læreren hverken er psykolog eller psykiater.

I omtalen af børnebidrag vælger TV 2 at fremstille problematikken, som om [Klager] kun er ude efter at få pengene fra [Faren], selvom [Faren] få måneder efter han fik tilkendt en 7-7 ordning søgte om bidragsbortfald på pigerne.

[Faren] udtaler, at han ikke må deltage i skolearrangementer, når pigerne er hos hende, og at han ikke må kontakte pigerne, og de må ikke besøge ham, og TV 2 ønsker ikke hendes side af sagen oplyst. TV 2 oplyser i udsendelsen, at hun havde tænkt sig at møde op til [Lillesøsteren]s opvisning i MGP-showet, men hun husker kun at have sagt, at hun havde overvejet det. Igen bliver hun fremstillet som den chikane-rende part.

I sekvensen om pigernes pas bliver sagen fremstillet uden tilstrækkelig belysning af hendes side af sagen på trods af, at hun har påpeget misforståelsen. Det fremgår af udsendelsen, at hun nægtede at skrive under på [Lillesøsteren]s pas fordi [Faren] havde beholdt dem én dag længere end aftalt på ferie i Norge, og at han havde holdt hende informeret via SMS. Men [Faren] beholdt pigerne fem dage længere end aftalt på ferien i Norge, og reagerede først, da hun efterlyste pigerne på SMS, og i påsken beholdt han dem en dag længere end aftalt.

TV 2 har valgt at udstille pigernes følelser i udsendelsen og på den måde misbruge deres tillid til og åbenhed overfor TV 2. En repræsentant fra TV 2 Kommunikation oplyste, at hendes opgave var at passe på [Klager] og pigerne overfor medierne efterfølgende. Alligevel blev [Klager]s kontaktoplysninger uden hendes accept udleveret til en journalist fra Ude og Hjemme. Udsagnet om, at hun og pigerne ville blive passet på overfor pressen, synes ikke at harmonere med virkeligheden. De sociale medier gik fuldstændig amok over udsendelsen, hjulpet godt på vej af artiklerne på TV 2 og i andre medier, og fordømmer [Klager] ud fra det billede, som TV 2 har fremstillet. TV 2 vælger ikke at gøre noget ved det. TV 2 har heller ikke på forhånd på nogen måde advaret [Klager] mod denne mediehetz, vel vidende at der var en risiko, eftersom TV 2 tidligere har oplevet noget tilsvarende i serien ”Med børnene som våben”.

At skulle stå til ansvar overfor kendte og ukendte mennesker ud fra det billede, som TV 2 har skabt af hende, har skadet [Klager] og hendes anseelse. Hun bliver fordømt, hængt ud, og overfuset af mennesker, der ikke kender hende, også på de sociale medier, og mennesker, der kender hende, kan ikke genkende det billede, som TV 2 har skabt af hende. Pigerne risikerer i fremtiden at blive konfronteret med den ”dårlige mor”, som TV 2 har skabt.

[Klager] har anmodet om, at TV 2 giver hende offentlig oprejsning i forhold til de krænkelser, hun har været udsat for, og at TV 2 belyser sagen fra hendes side på en tilstrækkelig og saglig måde via et gen-

mæle. Hun forventer, at alle spor fra udsendelsen på internettet slettes, således at hun ikke kan udsættes for yderligere mediehetz.

2.2 TV 2s synspunkter

TV 2 har anført, at programmet indgår i en programserie, hvis overordnede formål er at sætte fokus på fastlåste højkonflikttramte skilsmisssager samt rette en kritik af myndighedernes varetagelse af disse sager. I det påklagede program melder Statsforvaltningen ud, at de ikke kan hjælpe forældrene med mægling og der er en kritik af, at Statsforvaltningen ikke kan hjælpe forældrene med at komme videre. Programmet yder derefter den mæglingshjælp til forældrene, som det ikke var muligt at modtage via Statsforvaltningen. I programmet nævnes endvidere, at Skanderborg kommune truer med at tvangsfjerne børnene. Heri ligger en kritik af systemet; altså spørgsmålet, om man bør gribe til tvangsfjernelser i skilsmisssager pga. konfliktniveauet mellem forældrene. Formålet med programmerne lykkedes, idet programmerne skabte stor opmærksomhed omkring emnet, og der har været publiceret adskillige nyhedshistorier herom, herunder også adskillige historier vedrørende kritikken mod myndighederne.

For så vidt angår klagen over, at forløbet i programmet kaldes terapi og ikke mægling, har der ikke været tvivl om, at det var familierapeuterne Ruth Hansen og Peter Mortensen, der skulle forestå terapiforløbet. De er begge uddannede familierapeuter og bruger mægling som en del af deres behandlingsform.

Det er ikke sædvanligt at udarbejde medvirkenkontrakter i dokumentarprogrammer, hvilket heller ikke er sket i denne sag.

I overensstemmelse med fast praksis blev [Klager] af redaktionen gjort bekendt med, at hun ville få lov til at se programmet igennem inden udsendelse, men at redigeringsretten tilhørte redaktionen, og at hun udelukkende havde mulighed for at rette faktuelle oplysninger eller særligt krænkende forhold. [Klager] deltog den 30. september 2014 i gennemsynsmøde og noterede under mødet en række punkter, som blev gennemgået nøje med redaktionen. Hun påpegede bl.a. forhold vedrørende antal dage, eksmanden havde holdt børnene væk fra hende. Hun nævnte intet om, at hun fx syntes, at fremstillingen af hende var ubalanceret, at der var udeladt afgørende indhold, eller at skilsmissten var belyst til fordel for eksmandens side. Hendes kommentarer under gennemsynet blev indarbejdet i det endelige program. Den 6. oktober 2014 modtog [Klager] et link til programmet i en ikke-færdigredigeret udgave således, at hun inden programmet skulle sendes på TV kunne se det med sine børn. I en efterfølgende mail anførte hun, at der fortsat var nogle faktuelle fejl, men herudover havde hun ingen indsigelser.

For så vidt angår klagen over udtalelserne fra [Faren] vedrørende skolearrangementer m.m., havde [Klager] ikke kommentarer til dette under gennemsynsmødet.

For så vidt angår klagen over sekvensen om passet, blev denne drøftet på gennemsynsmødet, hvor [Klager] efter drøftelse med redaktionen ikke var uenig i den måde, paseksemplet fremstod på i programmet. Redaktionen valgte at bruge klippet, hvor hun og hendes eksmand hos terapeuterne taler om, hvorfor hun ikke ville underskrive et nyt pas for datteren for at vise, hvordan gamle historier fylder meget i familiernes liv samt påpege misforståelserne i forældrenes kommunikation. I klipningen har redaktionen været nødt til at simplificere [Klager]s og hendes eksmands mange historier for at give seerne mulighed for at forstå det overordnede billede.

TV 2 beklager, at [Klager] føler, at hun og hendes børn ikke er blevet passet tilstrækkeligt på eller hjulpet. Dette har ikke været hensigten. TV 2 udleverede i september 2014, i forbindelse med TV 2 Kommunikations rådgivning til [Klager], et dokument med en række gode råd til pressekontakt. Heraf fremgår bl.a., at TV 2 anbefaler medvirkende at have lukket facebookprofil. Et råd, som [Klager] valgte ikke at følge. TV 2 tilbød i forlængelse af de mange reaktioner på de sociale medier at skrive en artikel om [Klager]s oplevelse af reaktionerne, hvilken blev bragt den 9. oktober 2014 under overskriften "*Skilsmisse-mor efter barske reaktioner: Jeg er målløs*".

Det er redaktionens opfattelse, at [Klager] fuldt ud var klar over, at mange mennesker ville have en holdning til hendes person, efter programmet var sendt.

For så vidt angår artiklerne på tv2.dk, har TV 2 anført, at tv2.dks journalister havde kontakt med [Klager] – både ved telefonsamtaler og mailkorrespondance – forud for offentliggørelsen af artiklen ”[Klager] og [Faren]: Sådan går det i dag”. I den forbindelse havde [Klager] ingen kommentarer til indholdet.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jesper Rothe, Rasmus Emborg, Ulrik Holmstrup og Marianne Druedahl.

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at afvise at omtale forhold, der for en af deltagerne forekommer centrale.

God presseskik

Det er Pressenævnets opfattelse, at [Klager] har samtykket til at medvirke i en udsendelse, som sætter fokus på familiemedlemmernes indbyrdes konflikter, og at hun dermed har samtykket til, at både hun og hendes børn portrætteres i en meget privat sammenhæng. Deri ligger en åbenbar risiko for, at følsomme og komplicerede familierelationer afdækkes, uden at den medvirkende har en egentlig kontrol over indholdet. Der henvises til afsnittet om redaktørens redigeringsret ovenfor.

Det kan efter parternes oplysninger lægges til grund, at [Klager] har fået forelagt udsendelsen til gennemsyn, og at hun i den forbindelse ikke har haft indsigelser af samme karakter, som hun efterfølgende har tilkendegivet.

Pressenævnet er af den opfattelse, at god presseskik ikke kan anses for at være blevet tilsidesat ved beskrivelsen af familiekonflikten i udsendelsen. Nævnet finder det heller ikke påvist, at TV 2 ved redigeringen af udsendelsen har tilsidesat god presseskik ved ikke at skildre [Klager]s personlige holdninger og meninger i det omfang, hun ønskede. Pressenævnet finder videre, at TV 2 i tilstrækkelig grad har vejledt hende herom ved at oplyse, at hun ved gennemsyn alene har adgang til at rette faktuelle fejl i udsendelsen.

Genmæle

Det følger af medieansvarslovens § 36, stk. 1, at en anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er blevet bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Pressenævnet har lagt til grund, at [Klager] har klaget over den måde, som TV 2 har portrætteret hende i udsendelsen, og at hun ikke har påpeget sådanne faktuelle fejl, at der er grundlag for genmæle.

Generelt om punkt B.8

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt, jf. punkt B.8.

Medier kan afindeksere, dvs. ændre instruksene til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen, anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres, eller helt afpublicere en artikel, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Artiklerne på tv2.dk

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at TV 2 så vidt ses ikke har meddelt [Klager] afslag på at slette, anonymisere eller afindeksere artiklerne på tv2.dk. Pressenævnet har imidlertid lagt til grund, at tv2.dks svarskrift til Pressenævnet må forstås således, at der ville have været meddelt afslag derpå.

Den første artikel

”Forældre i krig: [Lillesøsteren]s mor frygter, at far stikker af med hende”.

Det fremgår af TV 2s bemærkninger, at [Klager] ikke har haft artiklen til gennemsyn. TV 2 giver i artiklen alene en introduktion til den forestående udsendelse, og den gengiver kortfattet de centrale konflikter mellem [Klager] og [Faren]. Der ses ikke at foreligge oplysninger om, at det i artiklen omtalte er ukorrekt gengivet. Nævnet finder derfor ikke, at omtalen i artiklen har en sådan karakter, at der er grundlag for at kritisere, at TV 2 har afvist at slette, anonymisere eller afindeksere artiklen.

Den anden artikel

”[Faren] fra Stop Nu Krigen: Derfor kom vi ikke til Mallorca”

Artiklen omhandler i begrænset omfang [Klager], da den i høj grad handler om [Faren]s rejseplaner. Det fremgår af både udsendelsen og [Klager]s egne udsagn, at hun konkret tøvede med at underskrive datterens pas. Henset til, at artiklen ikke indeholder faktuelle fejl i forhold til [Klager], finder nævnet, at der ikke foreligger grundlag for at kritisere, at TV 2 ikke har afindeksert/slettet artiklen.

Den tredje artikel

”[Klager] og [Faren]: Sådan går det i dag”

Artiklen udgør en opfølgning på udsendelsen, hvor [Klager] og [Faren] giver udtryk for, hvordan forældrenes samarbejde efterfølgende har været. Det fremgår af sagens oplysninger, at [Klager] i forbindelse med at artiklen blev hende forelagt gav udtryk for, at artiklen ikke gav anledning til andet end få faktuelle rettelser, hvilket tv2.dk foretog efterfølgende. Nævnet finder på den baggrund, at omtalen i artiklen ikke har en sådan karakter, at der er grundlag for at kritisere, at tv2.dk har afvist at afindeksere artiklen.

Afgjort den 17. februar 2015